

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215190
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3814215190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu M. zastúpeného Y., proti žalovanému E., do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného N. zastúpenému U. o zaplatenie 1.045,51 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2015, č.k. 9C/90/2015-41, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

N. **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia 1.045,51 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 07.03.2008, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver vo výške 1.000 Eur, ktoré žalovaný riadne a včas nevrátil.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 07.03.2008 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver v 10.000 Sk, ktorý mal žalovaný splatiť v 36 mesačných splátkach po 449 Sk. V rámci tejto úverovej zmluvy malo dôjsť k uzavretiu aj zmluvy o revolvingovom úvere I. a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II., s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti. Súd prvej inštancie zistil, že v dolnej časti zmluvy sa nachádza drobným písmom napísaný text, podľa ktorého neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Úverové podmienky spoločnosti M. s tým, že žalovaný svojim podpisom potvrdzuje, že sa s nimi oboznámil. Následne sa nachádza text, podľa ktorého klient a spoločnosť M. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže zmluvu o RU I, a to s úverovým limitom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovených v hlave 8.9.10. a 11 úverových podmienok. Klient a spoločnosť M. I. X. podpisom tejto zmluvy súčasne mali uzatvoriť aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže zmluvu o RU II, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 úverových podmienok. Výzvou zo dňa 28.05.2012 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie celej dlžnej čiastky 1.110,20 Eur. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému spolu 1.365,71 Eur, žalovaný uhradil sumu 1.003,48 Eur. Je zrejmé, že prostriedky čerpal žalovaný prostredníctvom karty, a to od 13.07.2009 do 27.05.2011. Žalovaný uviedol, že si je vedomý, že mal

zmluvu so žalobcom, na základe ktorej mu poskytli úver 10.000 Sk, ale tých ďalších 1.000 Eur si nie je vedomý. Nemôže to povedať naisto, že takúto kartu neprevzal. Na podporu týchto tvrdení však žiadny dôkaz neuviedol. Pripojil sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

3. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci považoval žalobu za nedôvodnú, a preto ju zamietol. Žalobca odvíja svoj nárok od uzavretej úverovej zmluvy z 10.03.2008, ktorou podľa žalobcu zároveň došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a splátkami vo výške stanovenej v Úverových podmienkach spoločnosti M. I. X.. Žalovaný tvrdí, že si nie je vedomý ďalšieho úveru vo výške 1.000 Eur. Pokiaľ sa žalobca v konaní snažil tvrdiť, že došlo k uzavretiu zmluvy o úvere s odkladacou podmienkou, že k účinnosti zmluvy dochádza až aktivovaním kreditnej karty, súd prvej inštancie sa s týmito tvrdeniami nestotožnil a zmluvu o revolvingovom úvere považoval za neplatnú v celosti. Dospel k záveru, že žalovaný nemal žiadnu vôľu uzatvárať takýto ďalší úverový vzťah, a už vôbec nie bez jasne stanovených podmienok úveru a základných obsahových náležitostí úverovej zmluvy, ako je uvedenie výšky úverového rámca, úroku, výšky splátok a podobne. Súd prvej inštancie prisvedčil argumentácii vedľajšieho účastníka, že takáto zmluva, dodanie kreditnej karty a jej aktivácia bola žalovanému doslova nanútená už aj vzhľadom na to, že dojednanie o revolvingovom úvere je súčasťou úvodnej strany úverovej zmluvy s mimoriadne drobným textom, pričom spotrebiteľ podpisuje zmluvu až v spodnej časti tejto úvodnej strany bez možnosti podpísať úverovú zmluvu aj bez tejto časti. Okrem toho, že zmluva o RU je neplatná pre nedostatok vôle žalovaného a pre jej neurčitosť, je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy. Vopred formulovaný text: „Klient a spoločnosť M. I. X. Y. podpisom tejto zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovených v úverových podmienkach“, nie je jasným vymedzením zmluvných podmienok v písomnej forme, zmluva neobsahuje ani výšku a spôsob určenia úverového rámca, výška a podmienky splácania úveru, nehovoriac o tom, že zmluva nemá ani základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase jej uzavretia. Vzhľadom na uvedené, keďže z neplatnej zmluvy vzniká len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, žalobca by mohol úspešne uplatňovať len tento nárok. Je však zrejmé, že žalovaný vyčerpal sumu 1.365,71 Eur a splátkami uhradil 1.003,48 Eur. Žalobca by mal nárok na vrátenie sumy 362,23 Eur. Naposledy žalovaný čerpal finančné prostriedky 27.05.2011, kedy vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a povinnosť ho vydať. Žaloba bola podaná 18.08.2014, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Preto žalovaný nie je povinný žalobcovi zaplatiť žiadny dlh a súd prvej inštancie žalobu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z.z., § 40 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaného priznal náhradu trov konania vo výške 167,52 Eur spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, ktoré súd priznal podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3, § 17 a § 18 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia á 61,41 Eur, vyjadrenie v sume 61,41 Eur, ďalej 2x režijný paušál á 8,39 Eur a DPH vo výške 27,92 Eur.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a výrok o trovách vedľajšieho účastníka zmenil tak, že mu žiadne trovy neprizná. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a písm. f/, § 205 ods. 2 písm b/, d/, f/, e/ O.s.p. Uviedol, že svoj nárok voči žalovanému odvodzuje z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 07.03.2008, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver vo výške úverového rámca 1.365,71 Eur, pričom žalovaný mu dodnes sumu 1.003,48 Eur nezaplatil. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobu podal po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty. Dôvodil, že nevedel, že predmetná zmluva bude považovaná za neplatnú, preto úver zosplatnil a podľa jeho názoru na podanie žaloby dopadá zákonom stanovená 3-ročná lehota, ktorú stihol včas, keď úver bol zosplatnený dňa 28.05.2012 a žaloba bola súdu doručená 18.08.2014. Ďalej uviedol, že trovy priznané vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. neboli účelne vynaložené, keď vedľajší účastník podáva hromadné a obsahovo totožné vyjadrenia iba s obmenou jednotlivého prípadu, ale právna argumentácia je úplne rovnaká. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 5/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 6Co/857/2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave 26Co/258/2015, z ktorých citoval.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Vedľajší účastník na strane žalovaného (do 30.06.2016) vo svojom písomnom vyjadrení doručeným súdu dňa 23.12.2015 navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Argumentáciu žalobcu k rozsudku súdu prvej inštancie hodnotil ako nedôvodnú a účelovú. Zdôraznil, že absolútna neplatnosť právneho úkonu, v danej veci zmluvy o revolvingovom úvere, pôsobí ex tunc voči každému, takže nemôže dôjsť k zosplatneniu tohto neplatného právneho úkonu. Mal za to, že žalobcovi uniklo, že predmetné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere bolo právoplatne vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/68/2013-302 zo dňa 28.06.2013. Nárok žalobcu sa preto premlčal v objektívnej 3-ročnej premlčacej dobe a 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2012, z ktorého vyplýva princíp „neznalosť zákona neospravedľuje“. K námietkam žalobcu voči trovám konania, ktoré mu boli pred súdom prvej inštancie priznané, uviedol, že je potrebné brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Zdôraznil, že je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Argumentácia žalobcu mu upiera právo na náhradu trov právneho zastúpenia, čo je v príkrom rozpore so zákonom a princípom „rovnosti zbraní“, čo hodnotí ako bezprecedentnú snahu dodávateľov o znefunkčnenie činnosti spotrebiteľského združenia. Zdôraznil, že úlohou vedľajšieho účastníka je pomoc žalovanému, pričom práve skutočnosť, že je v konaniach aktívny a chráni spotrebiteľov, mala za následok v súčasnosti vytvorený stav, keď žalobca a jemu obdobné spoločnosti prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných právnych tituloch, resp. ich podávajú v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od prejednávania ich nárokov. Jeho trovy sú jednoznačne účelne vynaložené, sledujúce legitímny cieľ. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu 8Cdo 176/2015, Ústavného súdu SR II ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09.

7. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolaní žalobcu došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého rozhodoval súd prvej inštancie. V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Súčasne však v § 470 ods. 2 CSP uviedol, že zostávajú zachované právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona. V zmysle týchto ustanovení odvolací súd posudzoval otázku dôvodnosti podaného odvolania žalobcom, nakoľko toto bolo podané za účinnosti O.s.p. Procesne vec posudzoval podľa ustanovení CSP.

8. Podaním doručeným súdu dňa 21.07.2016 sa N. prostredníctvom svojho zástupcu domáhalo, aby s ním odvolací súd ďalej konal ako s osobitným subjektom podľa § 95 ods. 1 CSP.

9. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 157 ods. 2 O.s.p., účinného do 30.06.2016. Námietky žalovaného, uvedené v podanom odvolaní, ktoré sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli žalobcom preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

12. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo možné v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016 odôvodniť len okolnosťami uvedenými v citovanom zákonnom ustanovení pod písm. a/ až f/. Žalobca síce uplatnil v podanom odvolaní odvolací dôvod podľa všetkých písmen citovaného zákonného ustanovenia (s výnimkou písm. c/), avšak z obsahu jeho odvolania vyplýva, že v podanom odvolaní vytyka súdu prvej inštancie predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci, t.j. odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.06.2016.

13. Odvolací dôvod uplatnený žalobcom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.06.2016 spočíval v mylnej aplikácii (výkladu) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav vôbec nemožno aplikovať, ako aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavania procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej. Nesprávne právne posúdenie veci videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie nesprávne stanovil dĺžku premlčacej doby, keď mal za to, že v danej veci je premlčacia doba 2-ročná z dôvodu, že mu patrí výlučne nárok z bezdôvodného obohatenia, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, keď podľa jeho názoru do vyhlásenia predmetného rozsudku nevedel, že dojednanie o revolvingovom úvere bude vyhlásené za neplatné a preto postupoval v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami a úver zosplatnil. Mal za to, že v danej veci mal súd aplikovať 3-ročnú premlčaciu lehotu (správne dobu).

14. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 07.03.2008 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 10.000 Sk, ktorý mal žalovaný zaplatiť v 36-tich mesačných splátkach po 449 Sk. Súčasťou formulárových dojednaní tejto zmluvy o úvere bolo aj žalobcom vopred pripravené ustanovenie, podľa ktorého „klient a spoločnosť M. podpisom tejto zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti. Uvedené dojednanie bolo zaradené v spodnej časti predtlačeneho tlačiva úverovej zmluvy drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom, pričom nie je žiadnym spôsobom oddelené, či inak vymedzené (napríklad veľkosťou, či hrúbkou písma) od predchádzajúceho textu a text nijako neumožňuje, aby klient, ktorý má záujem o spotrebiteľský úver, s týmto dojednaním prejavil súhlas alebo nesúhlas, mimo samotného podpísania, resp. nepodpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobcu uvedeným dojednaním došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver, ten ho čerpal a podľa dohodnutých podmienok nesplátil, v dôsledku čoho si uplatnil svoje nároky z revolvingového úveru proti žalovanému.

15. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že primárnym záujmom žalovaného bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 07.03.2008 vo výške 10.000 Sk, žalovaný nemal vôľu uzatvárať ďalší úverový vzťah a už vôbec nie bez jasne stanovených podmienok úveru a základných obsahových náležitostí v úverovej zmluve ako je uvedenie výšky úverového rámca, úroku, výšky splátok a podobne. Podpisom zmluvy o úvere však žalovaný podpísal aj ustanovenie, ktoré sa týka iného právneho vzťahu, a to zmluvu o revolvingovom úvere, ktorý zmluvný vzťah mal vzniknúť v budúcnosti aktivovaním úverovej karty. Takýto formulár vzbudzuje vážnu a dôvodnú pochybnosť o tom, že žalovaný bol ako spotrebiteľ v čase podpisovania zmluvy o úvere informovaný o podmienkach revolvingového úveru, ako i pochybnosť o existencii samotnej vôle žalovaného vstúpiť do iného právneho vzťahu so žalobcom okrem úveru, o ktorý mal záujem.

16. Súd prvej inštancie zmluvu o revolvingovom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok voči žalovanému, považoval za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že zmluva neobsahuje výšku a spôsob určenia úverového rámca, výšku a podmienky splácania úveru, nemá základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., bola žalovanému nanútená, absentuje vôľa žalovaného takúto zmluvu uzavrieť, pričom je neurčitá, nemá zákonnú formu a nemá písomnú podobu. Z absolútne neplatného právneho úkonu prináleží žalobcovi potom iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 a § 457 Obč. zákonníka.

17. Žalobca absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere nespochybnil, argumentoval výlučne tým, že v čase uzavretia a zosplatnenia uvedenej zmluvy nevedel, že bude vyhlásená za neplatný právny úkon.

18. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu, že nemal vedomosť o tom, že zmluva o revolvingovom úvere bude vyhlásená súdom za neplatnú, úver zosplatnil a dôvodil, že sa preto na vymáhanie jeho nároku vzťahuje 3-ročná premlčacia doba, zdôrazňuje, že z jeho úradnej činnosti vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere a podľa ktorej strany sporu mali uzatvoriť zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami podľa hlavy 8 a 9 úverových podmienok bola už vo viacerých sporných konaniach(napríklad vo veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5C/107/2011) právoplatne určená za neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku. Takáto zmluvná podmienka je teda neplatná od začiatku (ex tunc) i v danej veci a jej ďalším používaním a uplatňovaním dodávateľ (žalobca) vytvára protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom. Tvrdenie o zosplatnení úveru žalobcom preto nemohlo vyvolať žiadne právne účinky a nemalo žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby, ktorá je v danej veci bez akýchkoľvek pochybností dvojročná subjektívna, trojročná objektívna (§ 107 Občianskeho zákonníka), nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bol premlčaný.

19. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f O.s.p. účinného do 30.06.2016 daný nebol.

20. Pokiaľ žalobca uplatnil ďalšie odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a písm. f/, § 205 ods. 2 písm. b/, d/, e/ O.s.p. účinného do 30.06.2016, odvolací súd môže len konštatovať, že odvolateľ síce uvedené odvolacie dôvody vo svojom odvolaní uviedol, žiadnym spôsobom ich však nekonkretizoval a z obsahu jeho odvolania odvolací súd nezistil, v čom videl dôvodnosť týchto odvolacích dôvodov.

21. Žalobca tiež vytykal súdu prvej inštancie, že priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré považoval jednak za neúčelné a jednak považoval za nedôvodné, aby bol zastúpený vedľajší účastník právnym zástupcom, keď by mal sám disponovať aparátom spôsobilým zastupovať spotrebiteľov v súdnych konaniach.

22. V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

23. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016 účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

24. V predmetnej veci bola žaloba podaná žalobcom v celom rozsahu súdom zamietnutá, preto povinnosť nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania svedčí v zmysle citovaného zákonného ustanovenia žalobcovi.

25. K odvolaniu žalobcu, ktorý sa nestotožnil so svojou povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jedná o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (žalovaného), čím mu v prípade úspechu žalovaného nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keď bol zastúpený právnym zástupcom.

26. Vedľajší účastník tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj je potrebné považovať trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v danej veci za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky čl. 47 ods. 2.

27. Vedľajší účastník (do 30.06.2016) vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa - žalovaného, účelne a úspešne bránil v tomto konaní jeho práva. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 16.09.2014 doručeným okresnému súdu 18.09.2014, vo veci podal vyjadrenie zo dňa 13.10.2015 doručené okresnému súdu dňa 14.10.2015, v ktorom kvalifikovane záujmy žalovaného zastupoval. Poukazoval na absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere pre nedostatok vôle žalovaného takúto zmluvu so žalovaným uzavrieť, na

nedostatok písomnej formy zmluvy, nedostatok obsahových náležitostí zmluvy, namietol premlčanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, poukazoval na aktuálnu judikatúru, smernicu rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach, atď. Vzhľadom na uvedené nie je možné považovať trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré si vedľajší účastník vyčíslił za trovy neúčelne vynaložené.

28. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (výška trov spochybnená odvolaním nebola) ako vecne správny potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, náhradu trov konania nepriznal a N. (do 30.06.2016 vedľajší účastník na strane žalovaného) má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

30. Pokiaľ N. prostredníctvom svojho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 21.07.2016 navrhlo, aby odvolací súd s ním v predmetnej veci od 01.07.2016 konal ako s osobitným procesným subjektom podľa § 95 ods. 1 CSP, odvolací súd konštatuje, že neboli splnené predpoklady pre procesný postup súdu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nakoľko absentoval súhlas žalovaného s pribratím uvedeného občianskeho združenia do konania ako osobitného subjektu.

31. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).